

РАН БОСИЛЕК СТОРЕТЕ МИ ПЖТЬ!

chitanka.info

Имало едно време надмененъ кметъ. Кждето ходѣлъ, все искалъ да е начело и всички въ всичко да му отстѣпватъ. Най-обичнитѣ му думи били: „Сторете ми пжтъ!“ Мало и голѣмо трѣбвало да му сторва пжтъ.

Единъ день въ селото влѣзълъ съ кола царьтъ на оная страна, преоблѣченъ като простъ пжтникъ. Насреща му се задалъ кметътъ, надутъ както винаги, и завикалъ: „Сторете ми пжтъ!“

Коларьтъ му далъ знакъ да се отмѣсти, но кметътъ чакалъ да му сторятъ пжтъ.

Царьтъ далъ заповѣдъ да спратъ колата.

Повикалъ кмета и му рекълъ:

— Азъ съмъ царьтъ. Утре ще дойдешъ въ двореца да изпитама ума ти. Ще видя дали си достоенъ да ти сторватъ пжтъ. Ще ти задама три въпроса и ще видя, какъ ще ми отговоришъ.

Царьтъ далъ знакъ, и колата отминала.

Замислилъ се кметътъ. Дали ще може да отговори както трѣбва на царя?

Презъ това време дошелъ при него помощникътъ му, който билъ уменъ и веселъ човѣкъ.

— Какво си се замислилъ, кмете? — попиталъ помощникътъ.

— Какъ да се не замисля! — отговорилъ кметътъ. — Преди малко оттука мина царьтъ съ колата си, преоблѣченъ като простъ пжтникъ. Азъ извикахъ на коларя да ми стори пжтъ. Той не отстѣпи. Азъ се изпрѣчихъ предъ колата. Царьтъ ме повика и ми заповѣда да се явя утре при него, за да ме изпита, дали съмъ достоенъ да ми сторватъ пжтъ. Щѣлъ да ми зададе три въпроса, за да види умно ли ще отговоря.

— Е, та какво има да му мислишъ?

— Мисля, че царьтъ може да е глупавъ, та нѣма да оцени умнитѣ ми отговори.

— Добре, да отида азъ тогава. Ще се облѣка въ твоитѣ дрехи. Пжкъ и, както казватъ мнозина, ние си поприличваме, та царьтъ нѣма да разбере, че друго лице се явява предъ него вмѣсто кмета. Азъ не се плаша и отъ глупави въпроси. Лесно ще се сѣтя, какъ да отговоря.

Кметътъ се съгласилъ на драго сърдце.

Помощникътъ се явилъ предъ царя и рекълъ:

— Азъ дойдохъ, царю честити, да отговоря на тритѣ въпроса.

— Добре, — рекълъ царьтъ, — кажи ми за колко време може да се измине пѣтя отъ изтокъ до западъ.

— За единъ день, царю честити.

— Отгдѣ знаешъ?

— Слънцето изгрѣва сутринь отъ изтокъ и вечерь стига на западъ. Значи, за единъ день е изминало пѣтя отъ изтокъ до западъ.

— Добре отговори, — рекълъ царьтъ. — Сега ми кажи колко пари струвамъ азъ.

— Двадесетъ и деветъ сребърника.

— Защо?

— Защото Исусъ Христосъ бѣ оцененъ и продаденъ за тридесетъ сребърника. А най-добриятъ царь все трѣбва да се оцени единъ сребърникъ по-малко отъ Христа.

— И на втория въпросъ отговори добре, — казалъ царьтъ. — Остава третиятъ. Кажи ми, умни човѣче, какво мисля въ тоя мигъ!

— Ти мислишъ, царю честити, че предъ тебе стои кметътъ, когото си повикалъ, но азъ съмъ неговиятъ помощникъ. Кметътъ не се осмѣли да дойде.

— Живъ и здравъ да си, помощниче! Ти си достоенъ да стоишъ начело на вашето село. Отъ сега нататкъ кметътъ ще ти сторва пѣтъ, защото си смѣлъ и уменъ. Ти ще бждешъ кметъ, а кметътъ ще ти стане помощникъ.

Още сѣщия день, по царска заповѣдь, помощникътъ станалъ кметъ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.